

KAPOSVÁRI

19. SZÁM

LIBERÁLIS

HÍRADÓ

1992. 11. 26.

MEGJELENIK: amikor aktuális

ÁRA: díjtalan

TERJESZTI: az olvasó

BAL – JOBB

Napjaink hisztérikus belpolitikai életének legfőbb mozgatórugója a két szélsőséges irányzattal szembeni határozott fellépés követelése. Mindkét oldal fújja a magát. A kormányzó pártok hangadó körei a szélsőbal, míg az ellenzék mértékadó politikusai a szélsőjobb megerősödését, s ezzel a nemzetet fenyegető veszély rémképét vetítik a teljesen megzavarodott, és a politikát kívülről figyelő, állampolgárok elé.

Vitathatatlan tény, hogy Európában ma nem vöröscsillagos, pu-fajkás, dobtáras géppisztollyal felszerelt tömegek randalíroznak az utcán – Sztálin, Ulbricht, Tito, Ceausescu és Kádár, valamint hozzájuk hasonló, deformált gondolkodású, véreskezű hőhéroképeivel –, hanem az előzőktől kevésbé eltérő szociális nemzeti demagógiát hirdető szörnnyetegek torz jelszavai skandáló, visszataszító jelképeiket a modern kor divatjával keverítő, megtévesztett suhancok rémisztetik a világot veszélyeztető kommunizmus bukása után fellélegzett embereket.

Európaszerte felerősödtek a nacionalista, antiszemita megnyilvánulások, de velük szemben a demokratikus erők legszélesebb körű és legmagasabb szintű ellenállása is. Gondoljunk csak Mitterand, Kohl vagy éppen Vranitzky – nem kifejezetten baloldali politikusok – nyílt-színű fellépésére. A magyar demokratikus erőknek az jelenti a legnagyobb veszélyt, hogy a magát demokratikusnak nevező kormányzatokból kapnak támogatást, sőt indíttatást, a közelmúlt magyar történelmének legsötétebb korszakát felidéző nyilvános megjelenségek.

Nem az a probléma, hogy a köztársaság elnökét kifütyüli egy maroknyi, kopaszra nyírt fejű „konzervatív gondolkodású, keresztény magyar értékeket őrző kopjafafaragó” fiatal, vagy egy nyolcezeres tömeg. Meg is dobálhatják – tojással, paradicsommal – ez mind belefer a demokráciába. Még az sem különösebben felháborító, hogy teszik mindezt egy olyan nemzeti ünnepnapon, melynek értékeit az a kormányzat és szervezete hivatott egyedül felvállalni, mely politikai csoportosulások aktívan vesznek részt a magyar demokratikus rend lerombolásában. Ami félelmet gerjeszt, és heves tiltakozást eredményez, az a hatalom viszonyulása a szélsőséges jelenségekhez.

Magyarországon ma a demokráciát nem a géppisztolyokat otthon őrző egykori munkások, önvédelmi fegyvereiket és nagy mennyiségű naftalinban tároló bukott vezérpolitikusok, vagy a 900 ezres egykori párttagság veszélyezteti. Ők legfeljebb élni, megélni akarnak. Jól, rosszul. Gyarló emberi tulajdonság, hogy mindenki jobban akar élni másoknál. Ha ez olyanoknak sikerül – zömmel – akik a múltban sem szűkölködtek földi javakban, az, a ma egyre nehezedő életkörülményeket keservesen, egyenlőre még hősiesen, önmegtartóztatással vállaló és elviselő, leszegényedő tömegek robbanásszerű tiltakozását válthatja ki. Ha mindezeket, a kormány tehetetlen gazdaságpolitikájával érthetően elégedetlen tömegeket, a hatalom legmagasabb szférájában felkapaszkodó „politikuskok”, kemény bolsevik demagógiával, a jobboldali eszmék hóbörgő sodrába kergetik, nos, akkor tényleg veszélybe kerül a nemzet, a demokrácia. Ha, „a minden hatalmat a nép által választott pártnak”, és az „elvenni a gazdagoktól a vagyonukat” lenini jelszavak fröcsögnek elő nap mint nap, legnagyobb demokratikus pártunk soraiból, s ezek mutációjaként horogkeresztes, nyílasegyenruhás fiatalok borulnak össze egy szűk csoport gyorstűzelőivel, méltatlanul mellőzött és megalázott forradalmárokkal, akkor valóban „az Isten mentse meg az országot attól, hogy Önök hatalomra kerüljenek”.

Magyarországon ma szélsőjobboldali jelenségek vannak, ugyanúgy, ahogy Európában csaknem mindenütt. Az SZDSZ-nek kötelessége – miként a grószkárolyok és borbélyásándorok idején

legradikálisabban fellépett a kommunista diktatúra ellen – felemleni szavát a demokráciát szélsőjobbról fenyegető veszéllyel szemben. Nem jelent ez balrafordulást, és nem kerget bennünket sem a szélsőbal, sem a baloldal karjaiba.

Jellemző dolog, hogy november 13-i Közgyűlésünkön az az Oláh Sándor kapta az egyik legnagyobb tapsot, akit Pető Iván – még elnökjelöltként – tisztességes, konzervatív jobboldali politikusnak aposztrofált.

Álljanak itt végül a kommunista rendszer által, bizonyos napokon, gumibottal jutalmazott, és a Németh-kormány parlamentjének idegrendszerét felborzoló, népszerű liberális politikus: Tamás Gazsi, Közgyűlésen elmondott, nagy tetszést arató szavai: „... Barátaim! Ha Magyarországon szélsőbaloldali veszély jelentkezik, azt először rajtam veszitek észre. Vörösdni kezd a fejem...”

Csapó Tamás

A nyolcadik oldal MSZOSZ polóban!

Köszönöm a kérdés feltevését és a lehetőséget, hogy egyéni véleményemet elmondhassam a közelmúltban létrejött Somogyi Megyei Érdekvédelmi Szövetség – úgy is, mint első ilyen érdekvédelmi tömörülés az országban – megalakulása kapcsán.

Számomra nem meglepő és nem új az MSZOSZ trükkje. A megyében az első független szakszervezet és munkástanács megszületésekor is bábáskodott a hagyományos szakszervezet prominens képviselője, névszerint Svajda József. Az újszülöttek valamely oknál fogva azonban nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket, ugyanis első lépéseik után túlságosan önálló, sajátos utat kezdtek járni. Szövetségre léptek nem csak az országos konföderációt alkotó LIGA és Munkástanács érdekvédelmi tömörülésekkel, de születésükkor a bábát már nélkülöző új, alulról építkező, független, demokratikus szakszervezetekkel is. Létrehozva így a megyei, városi, regionális, ágazati szervezeti felépítést tükröző érdekvédelmet.

Az MSZOSZ-re megyénkben ismét anyai öröm köszöntött október 19-én: világra hozta – az elmaradhatatlan bába segítségével – az érdekvédelem szörnyszülöttjét, és nevezte Megyei Érdekvédelmi Szövetségnek. Természetesen alulról építkezve, bár a Somogyi Hírlapban közzétett hír szerint a tagsággal ezután fogják majd szorosabbá tenni a kapcsolatot. Ezen elszóláson túl, számomra, a bába személye sem garancia az alulról való szerveződésre vonatkozóan.

Úgy gondolom tehát, hogy újabb porhintés történik a munkavállalók szemébe az MSZOSZ részéről – monopól helyzetét erősítendő szakszervezetpolitikai céljának megfelelően. A nyolcadik oldal, vagy ha úgy tetszik a töredék szakszervezeteket tömörítő szövetség nem más, mint az MSZOSZ által engedélyezett és létrehozott leányvállalat. Az előretolt bázisok háttérében pedig jelen van a házastárs, az MSZP.

Összegezve: a munkavállalók elé állított csapóeletről van szó, amely csakis a baloldal gazdasági és politikai törekvéseit van hivatva szolgálni, érdekvédelmi köntösbe burkolva.

Károlyi Menyhért

Bérlakások, lakásbérek, lakásbérlők

Az önkormányzatok területén található állami tulajdonú ingatlanok közül, érdekes módon, a lakások voltak azok, melyek a legkönnyebben kerültek át az önkormányzat tulajdonába. A Kádár-rezsim által oly szívesen hangoztatott – a kapitalista társadalmaktól alapvető különbözőséget mutató – két szociális vívmány: a teljes foglalkoztatottság és a mindenkit lakáshozjuttatás népi demokratikus szemlélete káros hatásai robbanással fenyegetnek. A teljes ellenőrizhetetlenséggel üzemelő kommunista költségvetés által agyondotált és agyonszubvencionált munkaerő- és lakásgazdálkodás olyan terheket ró – a kommunistáktól átörökölt lakáskezelőségi vezetők és szemléletük által működő – önkormányzatokra, melyek tisztességes megoldása csaknem lehetetlen.

Kaposvár város 1992. évi lakásfelújítási módosított előirányzata 74 millió 637 ezer forint volt, melynek teljesítése IX. 30-ig 30 millió 071 ezer forint, melyből a Fő utca 12. és a 48-as Ifjúság u. 11. számú lakások 68 millió tervezett felújítási költsége mellett 28 millió 282 ezer forint teljesített összeget tettek ki. Az 1992. évi lakbérbevétel módosított előirányzata 50 millió forint, melyből IX. 30-ig teljesítésre került 41 millió 354 ezer forint, vagyis a lakbérfizetés megfelel az időarányos elvárásnak.

Fenti néhány adatból is kiviláglik, hogy az önkormányzati lakástulajdonlás nem kifizetődő vállalkozás. Ha hozzávesszük, hogy a lakásgazdálkodásra juttatott normatív állami támogatás (3.380 Ft/fő) 33 millió 445 ezer forint, akkor a tervezett 74 millió 637 ezer lakásfelújítási összeg együtt is van. Ha megnézzük, hogy ebből 68 milliót két épület visz el, akkor könnyen ki lehet számolni, hogy mi mire elég.

Kaposvár önkormányzati lakásvagyonának döntő többsége lakótelepi, zömében panellakás. Ezek 1993. évi –állagmegőrző – költsége 20 millió 370 ezer forint. Ezen felül felvonó karbantartás és javítás 3 millió 500 ezer forint. A tetőjavítás, homlokzatfelújítás, járdajavítás, lábazat szigetelés, homlokzati fémszerkezet mázolás stb. tűzoltójellegű, azonnali beavatkozást igénylő állagmegőrző munkálatok az építőipar szocialista minőségének ma, és jövőben ható „ajándékai”.

Az önkormányzat alapvető érdeke, hogy szabaduljon ettől a csődtömegtől. Ugyanakkor kötelessége, hogy a lakáshozjutást önerőből megoldani nem tudó polgárok gondjait enyhítse. A szabadulási legegyszerűbb módja az értékesítés. Ezt van hivatva igazolni a lakásforgalmazás 1992. évi módosított 90 milliós bevételeivel szemben az 1993. évi tervezett 120 milliós bevétel. A vita azon folyik, hogy mennyiért kerüljenek eladásra a lakások.

Ha előállna az az optimális helyzet, hogy minden lakás elkel, az önkormányzat elesik ugyan a normatív állami támogatástól, de megszabadulna a vérszesen romló állagú – főként panel – épületeitől, valamint az IKV nevű harcászervezettől, mely ma is az önkormányzaton, a város 72 ezer lakosán élösködik. Alakáseladásból származó bevételeket viszont semmi másra nem költhetné, mint a szociális haszonélvezetű igények kielégítését szolgáló telepzerű, csökkentett paraméterű – a múlt század végén, és az első világháború után épült telepek mintájára – lakások építése.

Mi a gond a mostani lakáseladásokkal? Az elmúlt rendszer összeomlásának végóráiban felújított – és a bent lakó „haszonélvezők” által nagyrészt fillérekért megvásárolt – valamint a városkép kialakítása miatt feljavított

lakások, és a SÁÉV által összehányt panelek értéke nem ugyanaz. Sem a ráfordított összeg mennyisége, sem a beépített anyag minősége miatt nem.

A többoldalas hibajegyzékek után átadott panelházak műszaki színvonala nem érte el az előbb említett századfordulós polgárosodó Magyarország által épített szociális bérlakások minőségét. Alakók – öröklakások esetén a tulajdonosok – által elvégzett belső javítások, módosítások elsősorban a tervezők és építők színvonalatlan munkáját korrigálták. Lakhatóvá, emberközelivé tenni a sivár lakótelepekre kényszerült emberek szűk lakásait.

Kizárva annak vizsgálatát, hogy a múlt rendszer által nyújtott lakásépítési kedvezményeket (alacsony lakbér, olcsó telek és építőanyag, 3 %-os kölcsön stb.) ki milyen formában volt képes igénybe venni, nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy nagy többségbe azok kerültek tanácsbírlakásba, akik a legalacsonyabb anyagi feltételeknek feleltek meg. Ők azok, akik egy része azóta nyugdíjas lett, illetve a megváltozott gazdasági körülmények miatt munkanélkülivé vált.

Az országban amúgyis legmagasabb kaposvári lakásbérek 50 százalékkal történő megemlése – nem beszélve a többi költségről – kényszerhelyzet elé állítja a kaposvári bérlőket. Vagy fizetik az irreálisan megállapított lakbért, vagy megveszik – tartalékaik felélésével, esetleges kölcsönrel –, vagy a kényszerhelyzetbe került állathoz hasonlóan reagálnak. Az önkormányzat döntése kimondott: a megemelt lakbérékkel rákényszeríteni az embereket a vásárlásra. Azaz nem történik más, mint ezt a csődtömeget – melyet az önkormányzat képtelen kezelni, rázúdítják a lakosságra.

Nincs könnyű helyzetben az önkormányzat, ez kétségtelen. Az is vitathatatlan azonban, hogy az elmúlt két év alatt a képviselők legfőbb dolga az volt, hogy miként tudják az IKV és INKÖZ nevű lakáshiénákat mentetgetni. Az ezen szervezeteknél lefolytatott, kikényszerített, vizsgálatok eredménye tragikus. A város vezetésével megbízott, választott képviselők egyetlen tisztességes dolgot tehettek. Lemondanak, és vállalják eddig végzett „munkájuk” szakszerű ellenőrzését, és a felelősség megállapítása után az elkerülhetlent.

A Vagyonkezelő RT-nek „költségek lakbér feletti részére” előirányzott jövő évi 70 millió 500 ezer forintot vajon melyik forrásból veszik el? Feltehetően a 120 milliós tervezett lakásforgalmazás 1993. évi előirányzatából. Azt ugyanis nem tételezzük fel, hogy az egész várossal kívánják finanszírozgatni a lakásgazdálkodással megbízott szervezetek trehányását. Ha a betervezett 157 milliós telek- és ingatlaneladás jelentősen megemelt forintjait óhajtják elkötyavetyélni, az vagyonfelélés, mely a jövő veszélyeztetése.

Lakásügyben ma Magyarországon senki nem lehet okos. Egyet viszont el lehet, és el is kell várni mindenkiktől, aki – arra alkalmasnak tartva magát – vállalta az önkormányzati vagyon működtetését és ellenőrzését: a tisztességet.

-polgár-

Határozott a kaposvári képviselő testület. Egyetlen határozott döntése, hogy minden döntést elhalaszt.

A Kaposvári Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalat

- 1992. 01. 01-től KÉSZKER Rt. -

1991. évi 1992. I. félévi gazdálkodásának értékelése
(Részletek)

„5. 1. Az elkészített 1992. I. félévi rendezőmérleg véleményezése:

Amérleg főösszege 86.337 ezer Ft csökkenést mutat...”

„... Több kifizetés történt lakáseladás előkészítő munkáira (felmérési, műszaki értébecslés, jogi munka), két-öt betéti társaság részére:

1992. I. félévben:

ODU Tervező és Szolgáltató BT: 1.285.350 Ft

PRO FIX Ingatlanközvetítő BT: 1.332.466 Ft

1990. II. félévtől mindösszesen: 6.405.053 Ft...

„... Kaposvár Városi Tanács az 52/1982/X.7/ MT és a 75/1987/XII. 10/ MT sz. rendelettel módosított 32/1969/IX. 30/ Korm. sz. rendelet 3. § /3/ bekezdése alapján – az INKÖZ-t bízta meg állami bérlakások elidegenítésével. Megítélésünk szerint, továbbá a KMB illetékes dolgozójának véleménye, valamint a BM álláspontja szerint sem lehetett volna e feladatokat – még az értékesítés előkészítését sem – betéti társaságoknak tovább adni...”

„... APANNON TRADE Kft.: ügyvezető igazgató és felesége kft-je, ami által behozott termékekért kezes-séget vállalt a KÉSZKER Rt., illetve a vámot és ÁFA-t kifizeti. Az IKV külkereskedelmi tevékenységre az alábbi összeget fizette ki: 5.202.073 Ft-ot. Sem 1991-ben, sem 1992. I. félévben árbevétele a tevékenységből nem volt...”

„... EURO TRADE Kft.: A kft egy év alatt felélte vagyonát, a KÉSZKER Rt. 750 ezer forintot veszített...”

„... ZSELIC Kft.: Az IKV olyan kft-be fektetett be további 2.791.000 Ft-ot, amely évek óta veszteséges volt, 1992-ben felszámolásra került. A KÉSZKER Rt. a ZSELIC Kft. felszámolásakor a ZSELIC Kft. 1992. VI. 29-én kelt 221/92. sz. számlája alapján megvásárolta a Bereznyi u. 20. sz. alatti (alapítói vagyonként bevitt!!!) ingatlant: 16.500.000 Ft-ért...”

„... PROFIT Kft.: A KLINKER Rt. tevékenységével azonos profilú kft-t hoztak létre az Rt. vezető és középvezető dolgozóiból, illetve családtagjaikból.

1992. I. félévben a KÉSZKER Rt. építésvezetőségein dolgozókat fagyszabadságra kellett küldeni arra való hivatkozással, hogy nincs munka, ezzel párhuzamosan ugyanolyan profilú magánvállalkozást hoztak létre. Az I. félévi 33,3 milliós veszteségből az építőipari tevékenység visszaesése 30 milliót tesz ki. A fagyszabadságra küldés miatt 6.086.000 Ft bérköltség keletkezett teherként...”

„...1992-ben a vezetők részére nem történt bérfejlesztés, ennek oka, hogy az IKV vezetők részére – alap és mozgóbérükön felül – 1991. 09. 01-től a következő megbízási díjak kerültek folyósításra 1992. 06. 30-ig: 40.000 Ft/hó, 40.000 Ft/hó, 40.000 Ft/hó, 24.000 Ft/hó...”

„... 2./ Következtesen felelősségre kell vonni mindazon személyeket, akik a vizsgált időszakban – bármilyen irányban – kedvezőtlenül befolyásolták a gazdálkodási folyamat eredményeit, különös tekintettel azon esetekre, ahol személyi érdekeltség kérdése is behatárolható...”

Mit lehet ezekhez hozzátenni? Normális demokráciákban az ügyet rendőrségre adják, a polgármester feláll és távozik.

Az ügyben érdekelt képviselők lemondanak. A város polgárainak a feje megduzzad, lilás-vörös színt ölt, és így tovább.

Erre mondja csurkapista, hogy baloldali veszélyben az ország. 15 kormánypárti képviselő és MDF-es polgármester mellett?! Írjál csak továbbra is színdarabot Major Tamás elvtársnak! Arra szoktak József Attila díjat adni. Csak a költő ne tudja meg.

-polgár-

ANTI

ANTI – így, csupa nagybetűvel – a nép egyszerű gyermeke. ANTI mindennap feltűnik a város legforgalmasabb utcáin. Barna orkáncabátjában, előredőljellegzetes, gyors menésével, és két kezét mélyen lehúzó, kopott szatyrokba rejtett éthordóival. ANTI-ról első pillantásra két dolgot lehet megállapítani. Az első az, hogy még a legnagyobb jóindulattal sem lehet a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjai közé sorolni, valamint az, hogy a múlt rendszerben összeharácsolt vagyónát nem mentette át, bolsevik erőtlől duzzadó, kft-kbe.

ANTI szegény. Szegény ANTI, mondhatnánk, de nem mondjuk. Tudjuk és segítjük. Ki így, ki úgy. Ruhával, élelemmel és ami számára a legfontosabb: meleg, emberi szavakkal. Beszélgetünk vele, és ő szívesen, hálásan mondja szűkre szabott életterének megannyi örömteli pillanatát.

ANTI-nak van még egy nevezetessége. Leglelke- sebb résztvevője volt 1989-ben a rendszerváltozás kaposvári eseményeinek. Ott volt mindenütt, ahol gyülekeztek, szervezkedtek, megemlékeztek, koszorúztak és tiltakoztak. Ott volt, mert tudta, hogy ő is a NÉP, s ott a tömegben boldognak érezte magát, mert nem volt egyedül. Nem zajongott, csak állt vagy ült az első sorban, tágranyílt szemekkel, és itta magába, hogy a sok rossz után most majd milyen jó lesz. Boldog volt, nagyon boldog.

ANTI egy időben minden párthoz tartozónak vallotta magát. Mellén ott ragyogtak egymás mellett Kaposvár létező politikai szervezeteinek jelvényei. Békésen megfértek kopott zakója elején, és ANTI büszke volt, hogy lám: tartozik valakihez. Az idő múlásával ANTI zakóján elfogytak a jelképek, s már csak egy maradt. Számára minden bizonnyal a legkedvesebb, de mint tudjuk, ANTI nem székfoglaló előadásairól híres. ANTI minden bizonnyal nem rossz ember, mert ki a virágot szereti... Neki a szegfű tetszik, de mint tudjuk...

ANTI-t a napokban nagy megtiszteltetés érte. Az újságban olvasta, hogy meghívták – őt is – a Nagy Októberi Forradalom Szent Imre utca 14. szám előtti megemlékezésre. Boldogan ment, mint mindig, ha hívták. Nem sokat értett az ott hallottakból, csak csodálkozott, hogy miért nincsenek ott azok, akikkel előző nap Nagy Imre szülőházánál találkozott. Örömmel ment felfelé a lépcsőn, mert állófogadásra hívták a közönséget, s benne, úgy gondolta, őt is. Talán arra gondolt, hogy milyen jó lett volna elhozni az éthordóit.

Csak annyit hallott, hogy : „Mit keres itt ez a kommunista!” és a csákányi dialektus után az utcán találta magát. Üült a lépcsőre és sírt. Pedig milyen szépen indult.

Ne sírj ANTI! Most már büszke lehetsz. Tartozol valahova, számolnak veled, sőt mi több: veszélyes vagy. Ellenség lettél.

Legyél büszke, és gondolkozz! Legalábbis azon, hogy akinek már Te is ellenség vagy...

-más-

Dr. Guba Sándor

Nagy érdeklődéssel olvastam közéleti napilapunk megemlékezését dr. Guba Sándor professzorról. Kissé keserű szájjal vettem tudomásul, hogy a szervező elhallgatta a professzor úr főiskola és egyetem előtti munkásságát.

Jómagam, mint a „Móricz Zsigmond” Mezőgazdasági Technikum 1960 és 1964 közötti tanulója, tanúsíthatom, hogy dr. Guba Sándor a technikum fiatal igazgatójaként is sokat tett a megye mezőgazdaságáért, agrárszakember-képzéséért. Felismerte, hogy a technikai képzettség csak félút, s előbb felsőfokú technikumot – Tátom pusztán – hozott létre, majd az ottani tanárok, szakemberek felkészülésére alapozva, fejlesztette tovább a képzést. A szerző csak a főiskolát és egyetemet emeli ki a professzor úr munkásságából, s nem tudni miért, de elhallgatja a technikai tanárokból, a mai színvonal alapjait képező lelkes szakembereket együttműködését, a cél érdekében.

A technikum tanulói közül is nagyon sokan léptek tovább, és folytatták tanulmányaikat a felsőfokú technikum, majd főiskola hallgatóiként. Nem egy közülük később egyetemi szakoktatóként is, a dr. Guba Sándor által megálmodott és megalkotott folyamatosságot igazolta.

Tartozunk annyival emlékének, hogy a somogyi agrároktatásban végzett munkájának azon részét is becsüljük, ami úgy látszik, egy egyetemi tanár, dékán, számára nem jelent semmit.

Ha a város vezetői úgy gondolják, megérdemli a professzor úr, hogy utcát nevezzének el róla, akkor csak egyre gondolhatnak: a városból az egyetemre vezető útra. Jelképezve ezzel azt is, hogy munkássága révén érhetett el a somogyi paraszt gyereke a „mező útról” az egyetemig.

Csapó Tamás

H · Í · R · E · K

Az SZDSZ kinyilvánított egysége másokat is lépésre készítetett. Örömmel láttuk, hogy a Közgylűsről távozó Horn Gyula Torgyán dokival – ez utóbbi kocsián – hagyta el a Kertészeti Egyetemet. Egységben az erő!

Dr. Torgyán József, de. Boross Imre és Hóka testvérek egy pártban! Napisajtó híreiből tudjuk, hogy alakul a Független Kisgazda és Földmunkás Polgári Nemzeti Szabadságpárt. Hogy ott milyen csata várható az elnöki címért!

Ami a napi sajtóból kimaradt...

New York-i, párizsi és Tel-Aviv-i ügynökeink jelentették, a világalomra törekvő zsidó tőke megbízásából, hogy dr. Fekete Gábor, dr. Gyenesei István, dr. Suchmann Tamás, dr. Orbán István, dr. Ferenczi László és Horváth Gábor nem vehettek részt az Októberi Sajnálatos Események szervezésében, lebonyolításában, technikai feltételeinek biztosításában és felügyeletében, mert fent nevezett állampolgárok ebben az időben Izrael államban vettek részt. Hogy min, azt nem tudjuk.

(telavivi tudósítónktól)

Ui.: Bello nem utazott. Gyanús.

Katona Tamás derűs kormányt ígért az őszre. Röhögnöm kell.

H · Í · R · E · K

FIGYELEM!

A Szabad Demokraták Városi Szervezete minden hét keddjén tartja szokásos baráti vita fórumait, a Szent Imre utca 14 sz. alatt, este 18 órától.

Amíg bírjuk!

PETŐ és TÖLGYESSY

(Részletek a programbeszédekből)

PETŐ: „... Büszkék lehetünk rá, hogy ebben a pártban, ebben a szövetségben – nagyon kivételes eseteket tekintve – soha nem merült föl annak a követelménye, hogy egymástól el kellene határolódnunk. Soha nincsenek olyan éles véleménykülönbségek ezen a pártban belül, ami akár kívülről, akár belülről azt a követelmény fogalmazná meg, hogy határolódjunk el egymástól...”

„... Határozottnak kell azokkal szemben, akikkel a megértés nem elegendő kapcsolat, hanem akik a demokrácia ellen törnek, a demokráciában elképzelhetetlennek tartják, hogy megvalósítsák akaratukat...”

„... a tét az, hogy milyen lesz a Szabaddemokraták Szövetsége. Ezt nem az elnök dönti el – hála Istennek – egyedül, hanem az SZDSZ vezetése, és nem utolsósorban, sőt elsősorban az SZDSZ tagsága...”

„... ahhoz, hogy Magyarország sikeres legyen, nélkülözhetetlenek az SZDSZ sikerei. Ez a két dolog ma, szerintem, csak összekapcsolva említhető. Sikeres SZDSZ, sikeres Magyarország. Mi nem SZDSZ-Magyarországot akarunk, mi azt szeretnénk, ha az SZDSZ mint sikeres párt hozzájárulhatna Magyarország sikereihez...”

„... igen, mindenkinek tudnia kell, egy demokratikus pártnak is, egy liberális pártnak is, hogy aki kisebbségben marad, annak toleránsnak, türelmesnek kell lenni, és tudomásul kell vennie, hogy a kisebbségi vélemény képviselőinek korlátai vannak egy demokratikus pártban is, mert csak így tudjuk egyértelművé tenni, hogy mit képviselünk...”

„... én jónak tartanám azt, ha létrejönne egy politikai tanácsadó testület, amelynek tagjai zömében nem az SZDSZ tagjai, hanem a társadalomban különböző helyet elfoglaló emberek; vállalkozók, bankárok, a tömegkommunikációban tevékenykedő emberek, és olyan emberek, akik kívülről tudják megítélni a tevékenységünket, mert azt hiszem, hogy egy politikai vezetés nem működhet igazán jól, ha csak saját pártjában, ha csak a direkt politizáló emberek véleményével ismerkedik meg. Szükség van arra, hogy kívülről reflektáljanak a tevékenységünkre...”

„... vagyunk olyan elkötelezettek a határainkon túl élő kisebbségekkel, mint bárki más ebben az országban, de nem szabad szemérmesnek lennünk. Mutatnunk kell, hogy mit csinálunk, mert csinálunk nagyon sok mindent, csak legfeljebb nem tudjuk fölhívni rá a figyelmet...”

TÖLGYESSY: „... nem az államtól kell várni a sikereket, az ország boldogulását, hanem saját magunktól, a polgárok tehetségétől, szorgalmától, s nem az állam gondoskodásától...”

„... a késő kádári elitek, amelyek egyre inkább a magántulajdonon alapuló magángazdaságok tulajdonosaiá válnak, versenyhelyzetbe fognak kerülni, részint új belépők által, s arra fogunk törekedni, hogy olyan intézmények legyenek Magyarországon, amelyek ezt a versenyhelyzetet létrehozzák, és nem teszik egyértelművé, hogy minden a régi rendszeré, hanem reális versenyre kényszerítik őket, és lehetőséget adnak arra, hogy új belépők lehessenek, akik vállalkozói készségeik, tudásaik alapján tulajdonossá válhassanak...”

„... Határozottnak az a véleményem, hogy ki kell alakítani – veletek együtt – a helyi problémákra, melyek lehetnek országos ügyek is, a meggyőző válaszainkat, a meggyőző mondanivalónkat...”

„... a Közgylűs után azonnal bele kell kezdeni a jelöltválasztási folyamatokba. És ugyanúgy meg vagyok győződve arról, hogy jó jelöltet csak ti tudtok találni azokon a településeken, ahol dolgoztok. Nem központi feladat alapvetően a jelöltállítás, hanem helyi ügy...”

A Küldöttgyűlés 1992. november 13-án, késő éjszaka, Pető Ivánt választotta meg – elsősorban többséggel – az SZDSZ elnökévé.

Tölgyessy Péter: „A demokratikus döntést elfogadom, az új vezetést támogatom, és ezt kérem mindenkitől.”

OLVASSA A BESZÉLŐT! MEGJELENIK MINDEN HÉTEN!